

[A. C. Normann.]

baggrunden derfor. Jeg kunne ønske, at det ærede medlem lidt tydeligere kunne lade det komme frem for folketinget, hvad det er, man tænker på, hvorfor man må forudsætte, at undersøgelser, der fortsættes efter monopollovens gennemførelse, er fuldstændig værdiløse. Hvis det er tilfældet, kunne man vel også have fremdraget dette synspunkt dengang.

Efter et nøjere studium af denne sags forhistorie og med de forbehold i erindring, som de konservative og venstre tog, da det for 3 år siden besluttedes at lade kommissionen fortsætte sit arbejde, må det naturligvis erkendes, at de to partier i og for sig nu er berettiget til at foreslå kommissionen ophævet. Der var, så vidt jeg har forstået det, og det er nu blevet bekræftet her, en aftale om, at medens man ikke skulle udvide undersøgelsesområdet, skulle i hvert tilfælde de områder, som man dengang var i gang med at undersøge, gøres færdige. Det er rigtigt, at den tidsfrist, der dengang blev fastsat, er ovenskredet, men alligevel forstår jeg, som sagen nu ligger, ikke rigtig, at de to ærede partier vil benytte det nuværende tidspunkt til denne aktion.

Det ærede medlem hr. Weikop sagde under forhandlingerne i marts 1955 — det står i Folketingsstidende 1954-55 sp. 3073 —

„Jeg har sagt, at hvis man er ved at tilendebringe et arbejde, som man er kommet langt ind i, skal man naturligvis ikke kaste et godt arbejde over bord.“

I anledning af det ærede medlem hr. Weikops udtalelser i dag, hvor han refererede til hr. Ragers bemærkninger under behandlingen af monopolloven for 3 år siden, vil jeg fremhæve, at det, som hr. Rager talte om, var kommissionens sammensætning, idet han ønskede, at der i højere grad havde medvirket praktiske erhvervsfolk. Jeg kan i hvert fald ikke ved gennemlæsningen af det ærede medlem hr. Weikops tale se, at han — og jeg tror ikke, det ærede medlem har gjort det andetsteds — har taget afstand fra kommissionens arbejde og formål, og derfor forstår jeg ikke rigtig, hvorfor det ærede medlem fremdrager hr. Ragers udtalelse i denne forbindelse. Det fremgik heller ikke af det ærede medlem hr. Weikops udtalelser, at hr. Rager på noget tidspunkt havde taget

afstand fra en fortsættelse af kommissionsarbejdet.

Man må spørge i forbindelse med det ærede medlem hr. Weikops udtalelse: hvad er da tanken med at fremsætte disse udtalelser på nuværende tidspunkt? Jeg ville i det hele taget gerne i anledning af det ærede medlem hr. Weikops udtalelser minde om, at det ærede medlems parti har billiget kommissionens nedsættelse i 1949, som regeringsparti har gennemført prisaftaleloven i 1952 og har været med til at gennemføre loven om monopoler og konkurrencebegrænsning i 1955. Derfor synes jeg, det ærede medlems bemærkninger i dag om kommissioner, som fortrædiger erhvervslivet på denne eller hin måde — det er jo de stemninger, man vil rejse — om de onde øjne, der hviler på erhvervslivet o. s. v., mildest talt lyder besynderligt.

I disse undersøgelser resterer nu — af det arbejde, som de 4 gamle partier var enige om skulle foretages — kun områderne bryggerierne og cementfabrikkerne. Ja, man kan vel dårlig sige, at de resterer, for også på disse områder er arbejdet faktisk nu tilendebragt. Det er muligt, at der må gives de pågældende erhverv lejlighed til at gøre sig bekendt med og gøre bemærkninger til materialet, inden resultatet offentliggøres, men jeg vil i øvrigt i dag slå fast, at en sådan lejlighed har erhvervene haft temmelig længe. Det er ikke for meget sagt, at erhvervene har været yderst langsomme med at svare. Det er jo ikke ualmindeligt, at der klages fra erhvervslivets side over administrationens langsomhed, undertiden med rette og undertiden med urette, men det ville smerte mig som erhvervsmand, hvis det skulle komme dertil, at erhvervene i reaktionshastighed ikke kunne klare sig mod staten. Men uanset dette må det dog vist nærmest — sådan står det for mig i alt fald — være en selvfølge, at arbejdet ikke skal være gjort forgæves, at resultatet af det betydelige arbejde, der allerede er udført, ikke skal forholdes offentligheden. Det eneste, der, synes jeg, ville kunne begrunde kommissionens ophævelse, lige før den er færdig med sit arbejde, måtte være den opfattelse, at det ikke er nyttigt at få resultatet af undersøgelserne frem, men da alle de fire partier har billiget undersøgelserne,